

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericesca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PREȚIUL ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PREȚIUL INSERTIUNILORU :</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune a TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
---	--	---

Serbarea Duminecii si a Serbatorilor.

IV.

Predic'a bisericesca a constituit totdeun'a in biserica o putere si unu mijlocu de capetenia, prin carele biserica a influentiat asupra pietatii si religiositatii credintiosilor. La noi, la romani, intre cele mai vechi carti ale literaturii nostre gasim si câte o cazania, seau carte de predici. Din acèsta cazania se ceteau in Dumineci si serbatori poporului invetiaturi filosofice, si inaintea poporului acel'a dintre preoti, sau si yntre carturarii mireni trecea de celu mai invetiatu, care cetea mai bine si mai la intielesu cazani'a.

Cu timpul a esit in multe pàrti din usu ceteria cazaniei prin aceea, ca preotii au inceput, se predice.

La trecerea dela cazania, cu carea poporul fusese deprinsu din betrani, la predic'a timpului mai nou, — asia ni-se pare noua, ca este cu potintia se-se fia strecurat o sminta.

Done lucruri bune avea cu deosebire cazani'a, si anume: in cazania poporul privea cu ventulu lui Dumnezeu tocmá asia, precum privea si privesce in celelalte carti bisericesci; si apoi predicele, cari se ceteau din cazania, erau scrise intr'o limba intielésa si usióra, acomodata si accessibila cu gradulu de inteligentia si cu trebuintiele spirituale ale poporului.

Dupa ce s'a inlocuit cazani'a cu predicele tiente de pretime, — poporul in predica numai privea in aceeași mesura cuventulu lui Dumnezeu, ci mai multu cuventulu omului; si astfel invetiaturile din predic'a libera nu a fost cu aceeași pietate ascultate si urmate de poporu, precum se intemplá acést'a cu predic'a, ce se cetea din cazania. Langa acést'a s'a mai adaos apoi si acea imprejurare, ca trecerea dela cazania la predica s'a intemplat tot cam pre unu timpu cu tendenti'a de se vorbi si scrie limb'a nostra intr'o limba mai aprópe de

limb'a latina mama, si in urmare intr'o limba nu de tot intielésa de poporu.

Prin acèsta perióda limb'a, nostra astadi a trecut; si astadi cea mai frumoasa limba vorbita si scrisa este aceea, carea in formele ei sintactice este mai acomodata si mai corespondietória geniului limbei romane, èr in espressioni póte fi intielésa de fiecare omu.

Acum dela predica nu putem se-ne mai întórcem la cazania; si vorb'a este numai cá se-ne lamurim asupra modului, cum se predicám?

In ceea ce privesce limb'a astadi nu mai incapenici o iudoiéla. Limb'a, in care predicám, trebuie se fia o limba usióra si intielésa de toti.

In privinti'a materiei, a obiectului, si respective obiectelor, de cari se-ne ocupám in predica, avem inca se trecem prin multe si insemnate greutáti.

Scopulu fiecarei predici este, cá se fia o cheia, prin carea se deschidem inimile credintiosilor, cá se póta petrunde, si se-se póta asiezá acolo stepani'a doctrinei evangheliei, cá doctrin'a evangheliei se devina stepana preste viéti'a si faptele credintiosilor.

Greutatea cea mai mare intru predicarea cuventalului lui Dumnezeu provine din imprejurarea ca prin predic'a din biserica nu urmarim intru atát'a scopulu de a dá credintiosilor cunoscintie de religiune, seau ceea ce numim religiune obiectiva, pre cât urmarim scopulu de a formá si intári sentiulu de pietate, si respective de a produce in inimile credintiosilor ceea ce numim religiune subiectiva.

Doctrin'a religiunei o invétia romanulu din cas'a parintésca si din scóla; si de altcum in religiune nu consta greutatea intru a sci, intru a cunósce invetiaturile dogmatice si morale, ci intru a semti puterea invetiaturilor referitória la credintia si intru a lucrá astfel, precum pretinde dela noi doctrin'a vecinicei morale a Mantuitorului Christos.

Apoi pentru a petrunde la inim'a credintiosilor predicatorulu bisericescu mai are trebuintia, se tiena contu de starea intelectuala, de datinile si moravurile

de slabitiunile si virtutile si mai cu seama de firea si insusirile proprie specifice ale poporului, carui'a predica.

Predic'a din biseric'a este o prelegere din religiune si morala, tienuta unui publicu de adulti ; si deci daca este cá se aiba succesu, trebue se intrunésca tóte conditiunile si cerintiele didactice ale unei prelegeri bune ; ér intre conditiunile bune ale unei prelegeri este : cá cunoscintiele cele noue, pre cari voim se-le dãm scolarilor, se le basãm pre cunoscintiele, cu cari vinu elevii la scóla, seau pre cari le aducu dènsii din cas'a parintésca.

Purcediënd din acestu principiu didacticu o predica bisericésca numai atunci póte contá la succesu, daca predicatorulu procede intru predarea cunoscintieloru noue, cuprinse in predic'a s'a, daca tiene contu de modulu de viétia, de modulu de gandire si actiune si de trebuintiele credinciosiloru.

In punctulu acest'a intempina cea mai mare greutate mai cu seama protii teneri.

Detorinti'a oficiala la impune, cá se predice ; dar viéti'a si trebuintiele poporului nu le cunosc. Pre de alta parte in scól'a teologica au invetiat predici frumóse, au invetiat predici de modelu ; si intrati in viétia, pentru a satisface detorintiei de a predicá, predica dupa aceste predici, cari fiind de regula de unu cuprinsu generalu, nu se potu aduce in legatura cu trebuintiele poporului, si nu facu, pentru ca nu potu face servitiile, pre cari le intentionéza cei ce le rostescu. Mai are apoi acestu modu de a predicá din carte seau dupa modelulu unei predici din carte, ca omulu deprinsu a lucrá o predica si a predicá, numai dupa ce a consultat toti autorii de predici, — dela unu timpu si-perde in-crederea de a poté si singuru lucrá o predica buna ; ér acésta deprindere lu-conduce la starea, ca densulu remane tóta viéti'a in predicele sale unu imitatoru, seau unu compileru, si nu póte deveni nici odata unu predicatoru.

Langa acésta scadere se mai adaoge apoi, ca nevedindu unu astfelu de omu dupa predicele sale nici unu sporiu in viéti'a poporului se descuragéza, si dela o vreme incéta cu totul, de a mai predicá, — multiemindu-se cu idei'a gresita, ca starea poporului nostru nu se póte ajutá si ridica spre mai bine prin predica ; in timpu ce lips'a de succesu a multelor predici tienute poporului a provenitu faptice numai din imprejurarea, ca predicatorulu n'a aflatu calea, seau canalulu, pre carele se conduca si se sádésca in inim'a credinciosilor sadulu invetiaturilor evangheliei.

Acésta cale este numai un'a, si anume : studiulu vietii si trebuintielor vietii poporului. Fara acestu studiu si fara acésta cunoscintia de viétia nici o predica, fia ea facuta dupa modelulu celui dantaiu predicator nu produce multu ; póte se fia ascultata de poporu cu multa placere, dar in rezultate nu valoréza multu.

Doue lucruri se cere deci, cá predic'a se valoreze, si anume :

1) predic'a se fia basata pre trebuintiele dilnice, intelectuale, morale si materiale ale credinciosilor, si

2) se fia o predica originala, pentru ca numai ceea ce este originalu se póte rostí din inima, si numai ce vorbim din inima póte petrunde la inima.

Terminand acestu studiu alu nostru, referitoriu la mijlócele prin cari biseric'a póte contribuí cu succnsu si sigurantia la ridicarea sentiului de pietate in genere si la ridicarea stimei si pietátii credinciosilor facia de serbarea Duminecii si a serbatorilor, — sperãm, ca vom contribuí, cá se provocãm atentiunea organelor bisericesci asupr'a acestoru mijlóce, pentru cá cu atât mai vèrtos si mai usioru se ne potem face detorinti'a fie-care la postulu, pre carele lu-ocupãm.

Cugetàri.

II.

Fapt'a buna póte se remana de multe ori multa vreme nebagata in séma. Consecintiele ei inse se vedu mai târdiu ; si când acestea se vedu, totdéun'a se afla si numele faptuatoriului.

* * *

Viéti'a omenésca este pentru multi unu lantiu nesfèrsitu de neazuri ; pentru unii unu isvoru nescatu de amaratiune ; pentru toti ómenii este inse unu daru, care bine folositu si bine intrebuintiatu, — pre toti de o potriviva ne póte conduce la multiemire si la acea mica portiune de fericire, care i-este data omului se o póta ajunge in acésta lume.

* * *

Toti ómenii sciú câte cev'a. Multi sunt invetiati si eruditi ; dar nu toti lasa dupa dènsii fapte, din care sè se véda invetiatur'a si eruditiunea.

* * *

Sunt ómeni, cari tienu multu la sene, si sunt ómeni, cari nu tienu nimicu la sene. Omenescu lucru este inse a cercá si a aflá calea intre aceste doue estreme.

* * *

In lume sunt trei soiuri de ochi, cu cari omulu póte se véda pre ceialalti ómeni si lucràrile lor, si anume : ochii mamei, ochii prietenului si ochii dusimanului. Tóte aceste trei soiuri de ochi vedu. Nici unulu inse nu vede realitatea asia, precum ea este.

* * *

Omulu, carui'a i-a suris de multe ori noroculu, nu este totdéun'a dispusu a cugetá si a fi destul de precautu in afacerile sale ; omulu, carele n'a cunoscut, si nu scie, ce este noroculu, este totdéun'a fricosu si putienu intreprindietoriu ; ér omulu, carele si-a cautatu noroculu numai in lucru si in omeni'a s'a, si in ajutoriulu lui Ddieu scie totdéun'a se faca

o buna intrebuintiare de acest norocu, preste carele remâne totdeun'a stapănu.

* * *

Se dice, ca cine n'a calatorit pre mare, nu cunoșce pre Ddiu. Viéti'a omenésca inca este o mare de valuri, ce se ridica nencetat asupra ómenilor; ér daca cu tóte acestea sunt ómeni, cari nu cunosc pre Ddiu, — atunci despre acestu soi de ómeni nu poti dice alt'a, decât ca densii n'au fost destul de greu loviti de valurile vietii.

Serbatórea Floriloru séu duminéc'a stélpărilor.

Dupa invierea lui Lazaru indreptându-si Isusu Christos pasii sei spre locul patimiloru sale infricosiate, spre cetatea cea sânta, residintia cea vediuta a regelui celui nevediatu alu Israiliteniloru, a venitu si la *Betfage*, unu satu care erá aprópe de Ierusalimu, situatu la bólele muntelui oliveloru. De aici a trimisu apoi doi invetiacei de ai sei dupa mánzulu de asinu, pe care 'si facu intrarea sa in Ierusalimu. Ér acést'a s'a facutu pentru cá se se implinésca cuvintele profetului *Zacharie*: „Bucurate fórté fié'a Sionului! Salta fié'a Ierusalimului! Éca imperatulu teu vine la tine blándu si calare pre asinu etc.“ (Prof. Zach. 9, 9. comp. Mat. c. 21, 5.) Multimea din partea sa 'l primésce pre Mântuitorulu cu omoruri si ovatiuni imparatesci, asternandu-si vestmintele pe cale, taiând ramuri de finicu si strigënd: Osan'a fiulu lui Davidu, bine este cuvëntatu celu ce vine in numele Domnului! Osan'a intru inaltíme!

Acésta intemplant din viétia Domnului o serbéza biseric'a dreptredinciósa — in conformitate cu locul din evangelia lui Ioanu c. 12, 1. — in duminéc'a ultima din patrudiecime, si o numera la cele 12. serbatori mari de preste anu, numite si domnesci. Avem date positive despre aceea, cá intrarea triumfala a lui Isus Christos a fostu serbata in biseric'a crestina in modu solemnú fórté de timpuriu, si anume inca in secl. alu 3. *Metodie* episcopulu Tirului, a tienutu o cuventare in acést'a di, carea s'a pastratu pana in dilele nóstre. In seclulu alu 4. *Ambrosie* din Mediolanu, *Ioanu Crisostom*, *Epifanie* din Cipru, inca au compusu cuvëntari pentru acést'a serbatóre, cari de asemenea au ajunsu pana in timpulu nostru. — Despre binecuventarea si impartirea ramuriloru séu stélpărilor de finicu séu de alti arbori, dupa evangelia utreniei din acést'a di, face amintire sântulu Ioanu Chrysostom in cuventarea sa asupr'a psalmului 145; precum si s. *Ciril* din Ierusalim † 386, in cuventarea sa din duminéc'a stalpariloru. — Fniculu séu palmulu 'l cultivau Evreii cu predilectiune, si erá unu pomu renumitu pentru fructele sale. Locurile cele mai priincióse pomului acestuia erau vaile cele bine adapate din imprejurimea Ierichonului, carele pentru acést'a se si numia cetatea palmiloru séu a finiciloru. Deci

in locul astor felu de ramuri de finicu credinciosii tienu astadi in mánile loru stelpari de alti arbori, in specialu de salca, insemnând prin acést'a simbolicu, invingerea minunata a lui Christosu asupr'a mortii prin invierea sa cea de a trei'a di.

Despre restimpulu apologetiloru in genere.

Dupa-ce in cele precedente am invetiatu a cunoșce restimpulu parintiloru apostolici, *fas'a nascerei* pentru literatur'a patristica, se continuam acum cu restimpulu apologetiloru, carele incepënd cu mijloculu secl. alu II. tiene pana catra finea secl. alu III., si cu dreptu cuventu se numesce *fas'a creșcerii* séu alu *desvoltării* literaturii patristice. Acestu restimpu nu incepe inse deadreptulu cu mijloculu secl. alu II., pentru-cá suntu parinti si scrietori bisericesci, cari cu tóte cá au traitu in jumetatea 1. a secl. alu II., totusi nu se numera la parintii apostolici, ci la apologetii din restimpulu alu II. alu literaturii patristice; precum nici restimpulu parintiloru apostolici nu s'a terminatu acuratu cu mijloculu secl. alu II., de órece Papiu si Policarpu de si sunt parinti apostolici, au vietuitu inca si dupa jumetatea seclului alu II. Prin urmare in acestu restimpu se voru insir'a si acei parinti si scrietori bisericesci, cari de si au traitu in jumetatea 1. a secl. alu II. n'au fost, si nici nu dice nime, cá ar fi fost inveticeii apostolici, ci numai contimpureni cu invetiaceii mai tårdii ai apostoliloru.

In restimpulu acésta literatur'a bisericésca creșce, se desvólta necontentitu, si acést'a creșcere séu desvoltare se manifesta atát prin *multimea* considerabila, cât si prin *diversitatea* productelor ei literare pe de o parte, ér pe de alta prin dispunerea loru tehnica, prin unu gradu mai inaltu de perfectiune literara, prin aspiratiuni scientificé — ceea ce a lipsitu de tot in restimpulu parintiloru apostolici — in urma nu mai putienu si prin impregiurarea, cá nu numai in limb'a grecésca, ci si in cea latina, ba chiaru si in cea siriana, dreptca in mesura mai mica, au aparutu opuri originale bisericesci.

Daca ne intrebam, cá cari potu fi cauzele naturale a le acéstei desvoltari mai mari, mai avute si mai variate a le literaturii bisericesci dela jumetatea sesclului alu II. pana la finea secl. alu III., apoi aflam, cá per eminentiam sunt urmatórele: 1) Latirea cea repede, intinderea cea insemnata a crestinișmului si alu bisericii crestine, si prin acést'a creșcere si inmultirea necesitatiloru spirituale a le credinciosiloru celoru noi, la cari trebuia se se respunda prin lucrari literare. 2.) Luptele religiunii crestine cu pagánismulu si judaismulu, precum si cu adversarii din mijloculu seu, adeca cu ereticii. 3.) Tendintia de a face din destulu trebuintiloru spirituale tot creșcende a le *tuturor*u credinciosiloru. 4.) Infiintirea *scóleloru teologice*, si anume mai intái in *Alexandri'a*, unde avëndu pagánii si judeii scóle

förte bune, se indemnara si se vediura nevoiti si crestinii a intemeia o asemene scöla. Acést'a scöla *catihetica* la inceputu erá menita numai pentru invetiamentulu elementaru crestin, ér mai târziu pentru celu mai inaltu teologicu si filosoficu. La unu re-nume mai mare si la o infflorire deosebita a ajunsu scöl'a acést'a la finea secl. alu II. si pana catra finea secl. alu III. Din acést'a scöla a esit apoi intemeietoriulu scölei din *Cesarea Palestinei*, stralucitulu invetiatoriu *Origen*, carele dupa depunerea si escomunicarea sa din Alexandria, la anulu 232. s'a asediatu in Cesarea din Palestin'a, si a infintiatu aici o scöla asemene celei alexandriene. Catra finea secl. alu III. presbiterii *Dorotheu* si *Lucian* † 311. au intemeiat scöl'a din *Antiochi'a Siriei*, carea prin esplicarea ei gramaticala-istorica a s. scripturi a luat positiune contrara fatia de cea din Alexandria. — Prin aceste scöle s'a inaintatu si desvoltatu förte multu literatur'a bisericesca, si primí o forma ade-
veratu científica.

Dr. Tr. Puticiu.

Georgiu Dringâu,

advocatu in Tinc'a deputatu sinodalu si con-
gresualu.

Septeman'a trecuta primirám din pãrtile Biho-
rului trist'a scire, ca valorosulu nostru barbatu Ge-
orgiu Dringâu, advocatu in Tinc'a, deputatu
sinodulu si congresualu, — dupa impartesirea cu ss.
taine a incetat din viétia in Beiusiu la 1 Aprile
nou a. c.

Reposatulu in Domnulu a fost unu barbatu ze-
losu pentru causele nóstre publice bisericesci-natio-
nale; si cá atare a participat cu zelul si diligintia
in calitate de deputatu alu sinodulu nostru epar-
chialu aradanu, unde in decursu de multi ani func-
tioná cá reportoru alu-comissiunei eptropesci, in care
calitate se distingea prin rigóre si dreptate intru con-
trol'a administrãrii averii fonduriloru si fundatiunilor
diecesane. Totu in calitate de reportoru alu comis-
siunei eptropesci functioná densulu si in ultimulu
congresu nationalu-bisericescu.

Pre langa diligenti'a si zelulu, pre carele lu-
desvoltá densulu in afacerile nóstre bisericesci-natio-
nale se mai distingea reposatulu in Domnulu si prin
unu spiritulu conciliantulu si o judecata calma si o-
biectiva.

Mörtea ni-l'a rapitu pré timpuriu din mijloculu
nostru. Chiar pentru pentru acést'a trecerea densu-
lui din acésta viétia a strapus in profundu doliu so-
cietatea nóstra romanésca.

Depunendu o lacrima de durere pre mormentulu
fericitulu intru aducere aminte confrate alu nostru
i-dicem: se-i fia tierin'a usiöra si memori'a bine cu-
ventata!

Anunciulu funebru estradatu de familia suna in
urmatoriulu modu:

Ana Papp n. Dringo, ca Sora cu Sociulu ei Vasihu
Papp protopop in Beiusi; apoi fii acestora Maria cu So-
ciulu ei Georgiu Cosma preot in Homorog, Nicolau, Ema-
nuil, Octaviu, Veturia, Aureliu si Georgina ca nepoti;
Parteniu Cosma, directoru la institutul Albina in Sibiu
cu Sotia Maria — ca veru, precum si alte rudeni, anun-
cia cu inima intristata mortea iubitului frate, respective
cumnatu, unchiu si veru Georgiu Dringo, advo-
cat, intemplata in Beiusi la 1. April a. c. in alu 48 lea
anu alu vietii sale; dupa inpartasirea cu S. S. taine;
inmormentarea se va intimpla in 2. Apriliu dupa ritulu
bisericeii gr. or in Beiusiu.

Beiusiu, 1. April 1889.

Fiei tierina usiöra!

Increstinarea Romaniloru.

(Continuare din aula trecutulu.)

1) Causele celerei propagari a le religiunei crestine intre romanii pagani.

Cele mai momentuöse cause a latirei celere a cresti-
nismulu au fost:

1) Voi'a lui Dumnedieu, carele voesce cá tot omul
se vina la cunoscinti'a adeverulu si se se mantuésca.
Ioanu 8, 32.

2) Viati'a cea fara prihana a Domnulu si Mantui-
torulu nostru Isus Christosu, carea a fost scutita de tot
pecatulu „Cine dintre voi, me vedeste de pecat? Ioanu
8, 46. „Si pecat intru elu nu este“ Ioanu I. epistola 3,
5. ceea ce a confirmatu prin invetiaturile si faptele sale,
prin scumpu sangele seu versatu pre lemnulu crucei, si
cu invierea sa din morti, caci Christosu a fost, invierea
si viéti'a“ Ioan 11, 15. Si cine póte omori viéti'a? „Ce
cautati pre celu viu cu cei morti? nu este aici ci s'au
sculat.“ Luca 24, 6. Si dupa scularea sa, a petrecut cu
invetiaceii sei patrudieci de dile, trimitiendu-i in tóta
lumea, se invetie si se boteze tóte neamurile Math. 28,
19. Marc 16, 15, si s'a suit la ceriuri, si siede de a-
drépta Tatalui, si éراسi va se vina cu marire, se judece
vii si mortii a caruia imparatie nu va avea capatu. Sim-
bolul Niceo-Constantinopolitean.

3. Viéti'a cea fara prihana o santiloru Apostoli, si
constanti'a loru in invetiaturile Domnulu nostru Isus
Cristos „carii toti staruia cu unu cugetu in rugaciuni si
cereri cu muerile si cu Maria muma lui Isusu si cu
fratii lui“ Fapt. Apost 1, 14. Acesti vestitori si soti de
predica in cuventu a Domnulu nostru Isusu Christosu
dupa coborirea duhulu santu, „care dela tatalu purce-
de“ Ioanu 15, 26 au si mersu dupa cum li-a poruncitu
loru Isus in tóta lumea, încât, „in tot pamentulu au esit
vestirea loru si pana la marginile lunei grauirile loru“
Rom. 10, 8. si au sigilat invetiaturile loru cu sangele
propriu, dupa cum este scris: „nu este mai mare servul
decât Domnulu seu, nici solulu decât celu ce lau trimis“
Ioanu 13, 16. de m'au persecutat pre mine si pre voi
ve vor persecuta, de au pazit cuventul meu si alu vostru

„il vor pazi“ Ioanu 15 20 si 21, si asia unulu câte unulu au fost toti martirisati pentru Christosu si chrestinismu „si ei s'au bucurat, ca s'au invrednicit a se necinsti si ocari pentru numele lui“ Fapt. Apost. 5, 41.

4) Viati'a cea fara prihana a primiloru crestini, constanti'a si perseveranti'a lor, in invetiaturile Domnului nostru Isus Christosu, si a santiloru apostoli, carii duceau o vieti'a de tot contemplativa, morala, si exemplara. „Si erau staruindu in invetiatur'a apostoliloru, in impartasirea si frangerea paniei, si in rugaciune, si toti cei ce au cre-diut, erau impreuna, si le erau tote de obsce si vindiau mosiile si averile lor, si le impartiau tuturoru dupa cum fie carele avea lipsa, si in tôte dilele staruindu cu unu cugetu in templu frangedu pane din casa in casa, primeau mâncare cu bucurie si simplicitatea inimei laudandu pre Domnedieu si avendu haru catra tot poporulu“ Fapt. Apost. 2, 42. Si de si au fost martirisati cu mii si dieci de mii, totusi credinti'a lor a aflat crediementu, si in scurtu timpu au invinsu si supusu, siesi, tienuturi, insule, cetati si despotii, caci dupa marturisirea lui Tertulian „sangele martiriloru a fost seminti'a crestiniloru,“ si pretutindenea, unde a fost primita, a inceputu o vieti'a mai vivace si domnedieesca. Astfelu s'a intemeiatu biserice'a lui Ddieu pre pamentu a carui erede legitimu este biserice'a nóstra credinti'osa ortodoxa, carea 'si are inceputulu si continuitatea dela Christosu si santii apostoli, carii sunt stalpulu si column'a adevेरului“ I. Timoth. 3, 15 cu care Christosu e in vecii veciloru“ Math. 28, 20, si din carea cá dintr'unu isvoru nesecaveru au cursu tôte celelalte biserici, de si in directiune abata'tóre dela isvorulu si mam'a comuná!

5) Insuficienti'a si defectuositatea religiunei pagane, si aplicarea romanilor pagani la chrestinismu si parasirea paganismului. Renumitul scriitoriu si filosofu romanu Cicero ne da cele mai clare dovedi despre acésta dicënd: „prea grea si obscura este chestiunea despre natura zeiloru“ Tusculanorum questio libr. I. Éra poetulu Iuvenaliu numesce „zei maniosisi ticalosi, Deos ira cundos et aerumnosos. Satyra 10. Tot Cicero scie se ne spuna despre unu óre care Dionisiu, ca despoindu biserice'a proserpinei din Loerisu, a navigatu in Sicilia, la Siracusa. si intrandu in biserice'a lui Iupiter Olimpiu, a luat paliulu celu de auru dupa statua acestui dicënd ca paliulu de aur vara e prea greu pentru zeu éru érn'a e pré friguros, inlocuindu-lu cu unulu de lana cá mai acomodatú pentru timpii anului. Tot una data a luat barb'a de auru dela Esculapiu dicënd: ca e inconveniabilu se aiba fliulu barba, cand tatal seu (Apollo) in tôte bisericile se afla depins fara barba. Asemenea a mandat se se ieie din tôte templele mesele cele de auru si argintu, pre care era scris dupa datina greciloru „buniloru Domnezei-dicënd, ca nu voesce se stráesca cu bunatatea lor, asiderea si pocalele si corónele de auru ce atarnau de manile zeiloru aninati pre paretii templeloru facandu-se ale imbia, dicëndu, ca aru fi lucru de visu, cá cerendu noi dela zei si imbiundu-ne, se nu primim, luam. Tóte aceste le-au adunatu in locu publicu si le au vendutu prin preconiu, invitand pre fie carele a primí

pre alu seu“. Cicero libr. III. cap. 34. de natura Doorum.

Ba s'au aflatu unii barbati numiti Filosofi cari aveau o idee si unu conceptu mai claru despre esistinti'a lui Dumnedieu, dintre cari mai renumiti au fostu a) Tales acest'a a invetiatu, ca tóte sunt din apa, pentru aceea si Pinder prima oda triumfala Olimpica o incepe cu apa, „Mai buna e ap'a“ si Cicero dise ca „Tales a invatiatu, ca inceputulu tuturor'a e ap'a, pentru aceea poetii Greco-romani jurau pre zeii loru la riulu Styx. b) Pithagora, carele in documentarea creerei lumii a purcesu din intuitiunea geometrico-matemática. c) Heraclid din contra a invatiatu, ca tóte sunt din focu, elu a fostu unulu dintre cei mai renumiti filosofi din anticitate. Parintele filosofilor Socrate, a disu despre elu, „ce am priceputu din Heraclid tóte sunt insemnate, pentru aceea am motivu a crede ca si cele ce n'am priceputu sunt adeverate.“ Si intru adeveru Heraclidu inca in anticitate asia a scrisu de perfectu despre crearea lumii si fiintielor in cât i se pare omului a traí in timpulu nostru. d) Socrate, celu mai mare filosofu din anticitate, despre care se dice ca „a adusu intieleptiunea din ceriu pre pamentu, si a asediat-o si resedit-o prin casele ómeniloru. Elu a scrutatu virtutea sau moral'a de unde invetiatur'a lui se numesce „sciinti'a virtutii si moralei,“ séu sciinti'a de a te cunoesce pre tine insuti „gnosce te ipsam“ e) Plato si Aristotele, ambii atât de sublimu si rationalu au desvoltatu si tractatu filosofi'a lui Socrate, incât sântii parinti intru documentarea sântei treime a tatalui fiului si sântului duhu, au primitu de basa filosofi'a lor, si din conventi'a principiiloru lor cu principiile invetiaturei crestine s'au numitu filosofi crescini. Dintre romani a escelatu Cicero si Seneca, carii au invetiatu despre nemurirea sufletului. Póte ca acesti filosofi si mai tare desvoltau, si dau unu aventu mai mare invetiaturilor lor decumva nu se temeau de pedéps'a, sau chiaru perderea vietii cá Socrate, a caroru invetiaturi se considerau din partea potentatiloru pagáni, de atheiste si stricatóre de tinerime. Pentru care Socrate a fostu inveninatu, Anoxagora a scapatu cu fug'a din Athen'a, punédu-se premiu pre capulu lui. Éra Protagoras a fostu trimisu in exiliu.

Din tóte aceste se vede per escelentiam insuficientia si defectuositatea religiunei pagáne, va se dica: dupa 2000 de ani paganismulu romanu, cá ori care altu paganismu, si-a trairu véculu seu. Dela Zoroastru (Cerdus) regele Bactriániloru, inventatoriulu Magiei pana la Mahomedu, 2000 de ani. Dela Iupiter regele Cretei, pre care istoriculu bisericescu Eusebiu ilu face comtemporennu cu Avram pana la Christosu 2000 de ani. Dela Moisi pana la Christosu, éra-si 2000 de ani. Dupa care religiunile superstiti'ose si supraedificate pre nasipu au cadíutu, ruinata si disparutu „S'au pogoritu ploile, si au esitu riurile si au suflatu venturile, si sau lovitu de cas'a aceea si a cadíutu, si caderea ei au fostu mare.“ Math. 7. 27. Lasând locu invetiaturei celei salvicatóre alui Christosu „care e zidita pe pétra, si s'au pogoritu ploile si au esitu riurile, si au suflatu venturile, si s'au pornitu pre cas'a aceea si n'au cadíutu cá-ci era intemeiata pe pétra, éra

pétr'a era Christosu." Math. 7, 25. cu care este pana la sfirsitul vécului." Math. 28, 20.

6) Romanitatea Domnului Isus Christosu, sau consonantia invetiaturei lui cu dreptulu romanu. Ddiu făcând lumea in 6 dile, in urma au facutu pre om, dupa tipulu si aseminarea sa — barbatu si femee i-au creatu pre ei, si i-a binecuvântatu dicându: cresteti si ve inmulțiți si umpleti pamântulu si-lu stapêniti pre elu, si domniti preste pescii marei, si preste paserile cerului, si preste tôte animalele ce se misca pre pamântu facer. cap. 1. v. 26. Acésta e prima aliantia a lui Dumnedieu cu omulu, carei'a i-a pusu de basa famili'a, care este baz'a a tóta societatea omenésca, introducând astfelu casatori'a si monogami'a. Evreii inse incunjurati de popóre straine, au primitu dela acesti'a poligamia si patriarhii loru Avram, Isacu si Iacobu, si imparatii Davidu si Salamonu au trahitu in cea mai mare poligamie.

Nu asi'a Christosu! In loculu poligamiei a introdus éra-si monogami'a, dicându fariseiloru ispititori: „Dara n'a-ti cetitu, ca cei ce iau facutu din inceputu, s'au facutu barbatu si muere, pentru acést'a va lasa omulu pre tatalu seu si pre mum'a sa, si se va lipi de muiera sa, si vor fi améndoii unu trupu, pentru aceea numai sunt doi, ci unulu, deci ce a impreunatu Dumnedieu omulu se nu-i desparta. „Moise dupa impetrierea inimiloru vóstre a lasatu se dati mueriloru vóstre carte de despartire, dara dintru inceputu n'a fostu asi'a." Math. 19, 4, si prin prezentarea sa la nunt'a din Can'a Galileiei unde s'a meritatu a face cea dintâi minune prefacénd ap'a in vinu, casatoria a aradicat-o la valóre sacramentală, prescriindu a se indeplini prin preotu, carui mai antâi trebue se-i premérgea marturisirea pecatelor si impreunarea cu sacrametulu eucharistiei, pentru a li se da gratie spirituală si putere trupésca la suportarea complacerii si sarciniloru ce se voru desvoltá in comuniunea vietii casnice, mai departe Domnulu nostru Isus Christosu invatia, mai departe ca acea legatura este intre barbatu si muere, care este intre densulu si biserică, Efeseni 5, 22. Dara Christosu e unulu! biserică un'a! Dumnedieu unulu, credintia un'a, asi'a si muere un'a, s'au monogami'a, ce este mai multu dela diavolulu!

Toemai asia si la Romanii pagâni! La ei famili'a se considera de basa fundemantala a statului, si casatoria dupa dreptulu romanu era impreunarea a loru dóue persóne de genu diferitu pe durata vietii intregi „Nuptiae sunt consortium totius vitae divini, atque humani juris communicatio." Asia dara casatori'a dupa dreptulu romanu nu se póte privi de unu contractu pur civilu. „Neque enim tabulas facere matrimonium" ci de unu actu de dreptulu divinu si humanu, unde consensulu séu voea individuală, ce provine din dragoste iubire si credintia, jóca rolulu principalu „consensu facit nuptias," si érași „sufficit nudus consensus ad constituendo sponsalia" dreptulu romanu de Ulpian. Si cá se i se arete originea divina si valórea sacramentală, se deplina prin actu publicu numitu „confarreatio", sau sacrificiu de pane nedospita din farina curata gatita", numitu „panis far-

reus" care obicei, si pana astadi se observéza la romani — in presentia a loru 10 martori din unulu din triburile romane, Ramnenses, Tities, si Luceres, si a preotulu celui mare, Flamen Dialis, si sub patronajulu prépotentulu zeu Iupiter si sotiei sale Iuno, de unde contrahentii de casatorie dela patronii lor se numeau Juni!

Romanii numai ce prefacusera republic'a in monarchie si aveau in mare onoru pre Cesarele seu: si Christosu au disu, fariseiloru si Irodianiloru ispititori, carii voieau se-l prindă in cuventu dati cele ce sunt a Cesariulu Cesariulu, si cele ce sunt a lui Dumnedieu lui Dumnedieu" Math. 22, 16. Marc. 12, 13. Luca 20, 21.

Romanii cá se multiemésca pre Cesarele seu, fara nici unu murmur ei plateau bucurosu dajdea anuală: si Christosu, care inca singuru s'au nasentu sub censulu romanu, a dis lui Petru, mergi la mare si arunca unditi'a in apa, si pesitele care vei prinde intâi ial si deschisindui gura lui vei afla unu statir de auru, luandu-lu dâl dajde pentru mine si pentru tine" Math. 17, 24.

Mai departe Domnulu Dumnedieu Isusu Christosu a invetiatu: „Se iubesci pre Domnulu Dumnedieulu teu, din tóta inim'a t'a, si din tot sufletulu teu, si din tot cugetulu teu." Asia iubiau si romanii pre zeii lor. Iupiter, Marte, si altii. Ér a dóua: „Se iubesci pe deaprópele teu. cá insu-si pre tine." Math. 22, 37. Si romanii iubeau pre sotii lor confederati si faceau bine cu ei, disau Isusu: „Ce tie nu-ti place, altui'a se nu faci," si preceptele dreptulu romanu sunt: a trai onestu, a nu vatamá pre nime, si a dá flesce-cârui'a ce e alu seu. „Iuris praecepta sunt haec: honeste vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere" s'au: „tôte câte voiti se ve faca ómenii, faceti si voi loru asemenea, cà-ci acésta este legea si profetu." Math. 7, 12.

Acésta invetiatura a lui Christoau a trecutu si la Apostolii sei „Asia santulu Pavelu tot sufletulu se se supuna stapâniriloru coloru mai inalte, cà-ci nu este stapanire numai dela Dumnedieu si stapânile care sunt, sunt dela Ddiu. — Dati dara celui cu dajdea dajde, celui cu dijma dijma, celui cu frica frica, celui cu cinste cinste" Rom. 13, 1—8. Si sântulu Petru „supuneti-ve la tóta órânduial'a omenésca pentru Domnulu, ori imperatulu, cá celui mai mare, ori diregatoriloru ca celoru trimisi dela elu, spre pedepsirea facetiloru de reu, si pre laud'a facetoriulu de bine, ca asia este voi'a lui Dumnedieu" I. Petru 2, 13. Si érași santulu Pavelu „poroncesce se ne rugamu pentru imperati si pentru toti carii sunt in diregatorie, cá se petrecem véti'a lina, si cu odichna, in tóta cuviosia, si onestitatea, cà-ci acésta este bine, si primitu inaintea lui Dumnedieu Mantuitoriulu nostru." I Timoth. 2, 1—4.

Din tôte aceste Romanii vedindu ca Christosu e unu omu onestu si de ordine publica, dara nu unu revoltantu, precum ilu prezentau Evreii si ca a disu cá imparatia mea nu e diu lumea acésta, ce le convinea romaniloru, ca nu se amesteca in afacerile lor publice, in loc de alu persecuta, inca lau aparatu in contra Evreiloru!

Domnulu si Mantuitoriu nostru Isusu Christosu făcându mai multe minuni, diceau ómenii, ca acesta este eu adevăratu profetulu, celu ce va se vie in lume" Ioan. 6, 14, — si voindu se-l face imperatu a fugitu si s'a ascuns, pentru care s'a maniat Evreii, ba si némurile lui pre dñsulu, Ionnu 7, 2. si voiau Evreii se-l omóre „si aflandu-l in biserica in pridvorulu lui Solomon, l-au interpelatu si i-au dis: pana cand ne tii in indoiala? De esci tu Christosu spune-ne fara sfiala. Ioanu 10, 23.

Intru aceea sciind Isusu ca timpul se aprópe, Math. 26, 18 si a venitu ciasulu cá se se prēmārēca fiulu omului Ioanu 12, 23 si cá se trēca dintru acēsta lume catra tatalu Ioanu 13, 1. cu 6 dile mai inainte de patim'a sa, a venitu calare pre mánzul asinei, éra multimea asternia vestmintele loru pre cale, éra altii taiau stálpari de finicu si asterneau pre cale, strigând, „Osana Osana fiulu lui David, bine cuventatu este celu ce vine intru numele Domnului, Osana intru cei din naltime" Math. 21, 8, Marc. 11, 8. O onóre cá acēsta, care se dá numai imparatiloru la incoronare, si beludiciloru reintornandu-se invingatori din resbelu, si precum la nascere asia si acum s'au cutremuratu tot Ierusalimulu Evreii de bucurie, Romanii de frica, ca va se primēca misiunea de Messi'a lumeanu si se eliberese pre Evrei de sub jugulu romanu.

(Va urmá.)

D i v e r s e.

* **Chirotoniri.** Prin Pré Santi'a S'a, parintele Episcopu alu Aradului s'au chirotonit in dilele din urma intru preoti urmatorii clerici absoluti, si anume: Georgiu Micu pentru parochi'a vacanta din Secusigiu, Ioan Micu pentru postulu de capelanu, sistemisatu pre langa parochi'a din Capolnasiu, Aureliu Besanu pentru parochi'a vacanta din Dernisióra, si Georgiu Iancovicu pentru parochi'a vacanta din Monostur.

Felicitám pre noii impreuna slujitori ai altariului Domnului!

* **Deputati pentru sinodulu eparchialu aradanu.** In cerculu vacantu alu Vingei s'a alesu deputatu pentru sinodulu eparchialu aradanu pre restulu sesiunēi actuale dlu Georgiu Lazaru, advocatu in Ving'a; ér in cerculu vacantu alu Chisineului dlu Dr. Ioanu Suciú, advocatu in Aradu.

Felicitările nóstre!

* **Consistoriuulu eparchialu aradanu** este conchiamatu in siedintia plenaria pre Vineri in 6/18 Aprile a. c. la 10 óre inainte de amēdi.

* **Sinodulu eparchialu aradanu** este conchiamatu prin Pré Santi'a S'a, parintele Episcopu Ioanu Metianu pentru sesiunea ordinaria a anului curentu pre Duminec'a Tomii, si adeca pre diu'a de 8/20 Aprile a. c. la 10 óre inainte de amēdi in sant'a biserica catedrala din Aradu.

* **Adunarea generala a fondului preotiesc aradanu** este conchiamata prin Pré Santia S'a, parintele Episcopu Ioanu Metianu pre Sambata in 7/19 Ap-

rile a. c. la noue óre inainte de amēdi in sal'a consistoriului diecesanu.

* **Comitetulu reuniunei** invetiatoriloru gr. or. romani din eparchi'a Aradului s'a intrunitu Joi'a trecuta aici in Aradu sub presidiulu dlui Teodor Ceontea, profesoru seminariulu. Obiectulu, de carele s'a ocupat comitetulu in siedinti'a de Joi a fost prepararea agendelor pentru adunarea generala ordinaria a reuniunei, ce se va tiené in dilele Joi si Vineri in septeman'a luminata. In acēsta adunare generala pre langa afacerile curente ale reuniunei se va pune in discussiune cestiunea manualelor pentru scól'a elementara, si se voru ceti mai multe disertatiuni in materia de didactica. Acēsta adunare generala, judecand dupa preparatiunile, ce se facu, va fi bine cercetata, si se vor pertractá materii de unu deosebitu interesu pentru desvoltarea invetiamentului in scólele nóstre elementarie.

* **O siedintia publica** va arangiá societatea de lectura a elevilor dela seminariulu diecesanu la Duminec'a Tomii a. c. cu o programa variata si bine intocmita, — carea sperám, va satisface din tóte punctele de vedere acceptárele publicului.

* **Necrologu.** Cu inim'a infranta de durere anuniám publicului nostru, trist'a scire, ca confratele nostru Lazaru Tralescu, invetiatoriu in Toraculu micu a fostu greu incercatu de sórte, perdiënd pre neuitat'a s'a socie: Sar'a Tralescu, nascuta Buz'a, carea dupa unu morbu greu si indelungatu si dupa ce a fost inpartasita cu sfintele taine si dete sufletulu in manele Creatoriului Sambata in 17 Martiu v. a. c. in etate de 51 de ani — lasand in celu mai profundu doliu pre neconsolabilulu ei sociu, pre fii sei: Ioan, doctoru in sciintiele teologice si profesoru la seminariulu diecesanu din Aradu, Pavelu, invetiatoriu in Remetea-temisiana, si pre ficele ei: Petronell'a, maritata Fagarasianu, si Elen'a.

Reposat'a in Domnulu a fostu o femeia modelu de sociia, si de mama, crescēdu-si fii si ficele ei intru fric'a lui Ddieu si dādu-le o crescere din cele mai ingrijite. Pentru aceste frumóse calitáti reposat'a era o femeia, stímata atāt in comun'a Toraculu-micu, cât si in comunele invecinate.

Remasitiile pamentesci ale defunctei s'au depusu spre odichn'a eterna in cript'a familiara din Toraculu-mare Luni in 19 Martie cu mare solemnitate.

Servitiulu funebru a fostu oficiatu de parintele asesoru consistorialu Paulu Tempea, asistatu de preotii: Iosifu Secosianu, Vasiliu Damsi'a si Vincentiu Petrovicu in fiinti'a de facia a inteligentiei din comunele Toraculu-mare si Toraculu-micu a corpului invetiatorescu si a eleviloru dela scólele nóstre confesionale din numitele comune si a unui numerosu poporu, carele venise se dea tributulu din urma adormitei in Domnulu, si se-si esprime condolenti'a familiei remase in doliu.

La finea servitiului divinu parintele Vincentiu Petrovicu tienù unu frumosu discursu funebru, in carele espuse calitáatile si virtutile reposatei in Domnulu, constatând, ca desi mórtea o despartí pre timpuriu din sinulu

neuitatei sale familiei, totusi dens'a trece din acésta lume in deplina consciintia, ca si-a'implinitu cu scumpetate dorintiele sale de mama si socia prin bun'a crescere, ce o a datu familiei sale.

Rogând pre Ddieu, cá pre famili'a, remasa in profundu doliu se-o consoleze, dicem repositiei: se-i fie tierin'a usióra, ér sufletulu ei se-lu asieze Dumnedieu cu dreptii!

In veci amintirea ei!

* **Printiulu Alexandru Ioanu Cuz'a** a incetatu din viétia la Madridu in urm'a unei grele suferintie. Dómn'a Cuz'a a plecatu in capital'a Spaniei. Corpulu defuncutului printiu va fi adusu imbalsamatu la Bucuresti, pentru a se inmormantá la Ruginós'a, proprietatea principesei Cuz'a.

* **Reuniunea femeiloru romane gr. or. din Fagarasiu** 'si-a tienut adunarea generala la 25 fauru (9 martie n.) sub presidiulu dnei Maria Aiser, care a deschis-o cu o cuventare potrivita. Secretarulu reuniunei, dlu Matei Bersan, capitánu c. si reg. in pensiune, a cetitu raportulu comitetului despre lucrarile sale din anulu trecut; apoi socotelile anului 1889. Din acestu raportu se vede, ca reuniunea are unu fondu de 2720 fl. 65 cr. pentru esaminarea socoteliloru s'a alesu o comisiune in persónele dómnelor: Mari'a Cipu, Anet'a Stoic'a de Vist, Victori'a Aronu si a domniloru N. Aronu si N. Clonti'a, care mai târdiu a raportatu ca totul e in ordine, si s'a votatu absolutorulu bine meritatu.*)

* **Printiulu de coróna alu Italiei la Bucuresci.** Mositenitoriulu tronului Italiei, fecénd o caletorie prin orientu, a petrecutu sêptamile trecute la Bucuresci, unde a fostu intimpinatu cu multa simpatie, atát de regele si regin'a, cât si de tóta poporatiunea. Printiulu a visitatu si Academi'a Romana, care tocmái acum'a i-si tiene sesiunea generala. Dreptu multiamita, Academi'a l-a proclamatú membru onoraru, totodata a hotaritu se bata o medalie de auru pentru a eternisá acést'a visita. Pe o parte a medaliei va fi column'a lui Traianu, cu inscripti'a: „Academia Romana“; pe cealalta se va ceti: „Altetiei Sale printiului Victoru Emanuelu de Savoi'a 5/17 Martie 1890.“

* **Fabrica de zacharu** din Mezöhegyes a arsu totalu, au fostu nimicite 9,500 maji metrice zacharu, 10,000 maji metrice materia de zacharu. Paguba e de 850,000 fl.

* **Institute de creditu.** Furnic'a din Fagarasiu va tiené adunarea s'a generala in 17 Aprilie n. sub presidiulu dlui Vasilie Ratiu. Din bilantiulu publicatu aflam urmatórele informatiuni: capitalulu socialu e 30,000 fl. ér profitulu curatu alu anului trecut 8,257 fl. 57 cr. care adaugéndu-se la profitulu transpusu din anulu trecut in suma de 415 fl. 78 cr., face sum'a de 8,673 fl. 35 cr. — **Meserasiulu român u** din Brasiovu va tiené adunarea s'a generala in 6 Aprilie n. Din bilantiu aflam

*) Se vede ca damele romane se intrunescu in reuniuni sub sentulu si ocrotirea maicei nóstre biserici ortodoxe si prin alte tianuri locuite de romani!

clr.

ca sum'a capitalului de cvote subscrise face 33,550 fl. profitulu curatu de anu 489 fl. 85 cr. Directorulu esecutivu e dlu Ioanu Lengeru. — **Bistritian'a** din Bistritia a publicatu bilantiulu seu pe anulu trecut; din acel'a vedem, ca profitulu curatu, dupa capitalulu de 40,000 fl. a fostu 3035 fl. 20 cr.; dividendu dupa 100 fl. se ficséza cu 7 fl. Directorulu esecutivu alu institutului e dlu Gavrilu Manu. — **Beregsan'a**, din comun'a Beregsau, comitatulu Timisiorii si-a tienutu adunarea generala in 2 Martie, sub presidiulu dlui Aurelu Popescu. S'a constatatú ca fondulu si avereá „Beregsanei“ s'a urcatu la 2517 fl. Directorulu esecutivu e dlu Emericu Andreescu. — **Albin'a** asemenea si-a publicatu bilantiulu de pe anulu trecut; din acést'a vedem, ca profitulu curatu a fostu 53,869 fl. 88 cr.

* **Prima esecutiune prin electricitate.** Unu talharu numitu Kemmler atrage astadi atentiunea întregei lumi asupra s'a prin impregiurarea, ca elu a doritu se fia esecutatu prin electricitate. Kemmler a fostu judecatu, dupa dorintia lui, la acésta mórte de tribunalulu criminalu din New-York.

Nr. 54/1890.

Convocare.

In conformitate cu dispositiunile din statute, convocám prin acést'a adnarea generala a reuniunei invetiatoriloru romani greco-orientali din dieces'a Aradului pre Joi dupa s. Pasci in 5/17 Aprilie n. c. Cand aducemu acést'a la cunoscinti'a onoratorulu d. membri, i-rogám sè se prezenteze in plenu. cu atát mai vertosu, ca acést'a adunare generala se va pronuncia definitivu asupr'a cártiloru scolare din scól'a poporala si tot odata va reconstitui comitetulu pre unu nou periodu de trei ani. Eventualele inlesniri de caletorie se voru tramite acasa ad personam in dilele urmatóre: Siedintiele se voru tiené pana Vineri 6/18 Aprilie n. inainte de amédi.

Din siedinti'a comitetului reuniunei tienúta la 3. Aprilie n. 1890.

Teodoru Ceontea, m. p.
I. vice-presied.

Nicolae Stefu, m. p.
I. secretariu.

Concursu.

In urmarea conclusului luat de Ven. Consistoriu gr. or. Oradanu la 19. Februaru a. c. Nr. 185 B. langa preotulu Michailu Mangra din comun'a S. Saldabagiu, devenitu la neputintia, sistemisându-se postu de capelanu, pentru indeplinirea acestui'a se escrie concursu pre langa jumetate din tóte beneficiile parochiale care facu 632 fl. v. a. estimate de comitetulu parochialu si aprobate si din partea sinodului parochialu de acolo.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu sunt avisati a-si substerne recursele pana la 21. Aprilie subscrисului protopresviteru éra in 22 Aprilie a. c. se va tinea alegerea, avéndu a dovedi ca posedu calificatiune pentru parochii de a dóu'a clas'a si tot odata pana la diu'a alegerii a se presentá la s. biserica spre a-si arata desteritatea in cele rituale.

Datu in S. Saldabagiu, la 10 Martie 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: ELI'A MOG'A, m. p. protop. Beiusiului.

—□—